

δρέπτος; οὐδὲν ὅπερ εποίητε τοιά τον τὸ φερεῖν A consequente? An videlicet quoniam primum id efficit, ut alterum impellat; illudque rursus ut alterum. Cessat autem quando non potest amplius facere primum impellens id quod fertur, ut impellat, & quando ipsius lati grauitas nutu suo declinat magis, quam impellentis in antē sit potentia.

Κεφαλαιον λε.

Διὰ τί οὔτε τὰ ἐλάσσονα, οὔτε τὰ με-

ծεῖ συμμετέχει πινάκι φέρειν ωρίζειν;
πότερον ὅτι αἰδίγητον τὸ μητρόνυμον καὶ ὁδού-

μηρον αἰτερέσθιον ὅτεν ἀθεῖτο, ποτὲ δὲ μηδὲν
κατεῖνον διὰ μέρεσσος, οὐ μηδὲν αἰτερέσθιον
αἰδίνεται, οὐ ποτὲ φύκει, οὐδὲ φύσιν τὸ μῆρον
πολὺν ἔσφραγμόν την ἰσχύος την ὁδούσσος, φέρε-

νταίτερον. ποτὲ δὲ τὸ πολὺν αἰτερέσθιον, οὐδὲν αἰ-

τερέσθιον ὅπερ τοσοῦτον φέρεται τὸ φερόμενον,
ὅσον αὖτε πινάκη εἰς βαθέας; τὸ δὲ μηδὲν
κατεῖνον, οὐδὲ αἴτιον σφέδεν συμβαίνειν,
εἰ δὴ ἀμφότερον ποιότους ἔχειν. τὸ τε γὰρ σφέ-

ρα μέντος, καὶ τὸ σφέρωμα μηρὸν, αἵσφερον οὐδὲν
κατούμενα θέτε. τὸ μῆρον γάρ ἀντὶ καθεῖται πινάκη,
τὸ δὲ οὐδὲν πινάκηται.

Κεφαλαιον λε.

Διὰ τί τὰ φερόμενα εἰναι τὰ μηνούμενα
ὑδεται, εἰς τὰ μέσον πελευτῶντα φέρειν
αἴπαντα; πότερον ὅτι μέρεσσος ἔχει τὸ φερό-

μενον, οὐδὲ ἐν δισταῖσιν μήκοις ἔτι, ποτὲ μᾶλισταν,
ταῦτη μείζονται, ἐκπέριτον αὐτῶν τὸ μῆρον.
φέρει πελευτάρχομενοι, οὐδὲ τὸ φέρειν θεάτρον,
καὶ πλάγιον ἀποδεῖται τὸν [εἰς τὸν] ἐλάσσονα.
ἐπειδὴ πλάγιος ἔχει τὸ φερόμενον, καὶ εἴσιν
πάλιν τὸ ἀμπτό ποιεῖ, καὶ αἴπαντες εἰς τὸν θεά-

τον, ἔπειτα εἰς τὸ μέσον ἐλασθεῖν. καὶ τότε μῆρον εἰ-

διὰ τῷ ὄμοιοις ἔχειν περὶς ἀπαντάς τοὺς πι-

νάκλους τὸ φερόμενον, διὰ τὸ μέσον. καὶ γὰρ πι-

νάσσον, οὗτον αἴπερ ἐν ἕπεστι τῷ μήκει τὸ μηνούμενον
ὑδεται, διὰ τὸ μήκος, αὖτις ἐπέρχεται τῇ βα-

ρύτητι, τὰς τὰς μήκους ταχυτήτος, αἰώνυμη υ-

πολειπέμενη καὶ βεστίτητον φέρεινται. βεστί-

τητον δὲ ὃ ὁ ἐλάσσων μήκος φέρεται. τὸ αἴπερ γάρ
ἐν τῷ φερόμενῳ μέρεσσος τῷ μητρῷ φέρεται μή-

κληρ, ὅταν ὁποῖος ποιεῖ τὸ αἴπερ μέσον. οὐδὲ εἰς
τὸν ἐλάσσονα μήκον αἰώνυμον ἀπολεῖπε-

ται, ἔπειτα δὲ διὰ τὸ μέσον ἐλασθεῖν. οὕτω τὸ ποιησ-

τεῖ γάρ τὸ μῆρον ἐλασθεῖν, τὸ δὲ τοποῖον κατεῖται

C A P V T XXXV.

Cur neque parua valde, neque magna longè proiici queunt, sed commen-
surationem quandam illa habere oportet ad id, quod proiicit? An quia necesse est, quod proiicitur, & impellitur, contraniti ei, unde impellitur. Quod autem magni-
tudine sua nihil cedit, aut imbecillitate nihil contranititur, non efficit proiec-
tionem, neque impulsionem. Quod enim multo impellentis excedit vires, haud-
quaquam cedit: quod vero multo est im-
becillus, nihil contranititur. An quia tan-
tum fertur id, quod fertur, quantum aeris
mouerit ad profundum: quod autem non
mouerit, neque mouebit quippiam. Acci-
dit autem illis ambo isthac habere. Valde
enim magnum, & valde paruum, ceu non
mota existunt. alterum nanque nihil mo-
uet, alterum vero nihil mouetur.

C A P V T XXXVI.

Cur ea, quæ in vorticosis feruntur a-
quis, ad medium tandem aguntur omnia? An quia magnitudinem habet quod-
cunque fertur: quamobrem illius extre-
ma in duabus sunt circulis, hoc quidem
minori, illo vero maiori: quare maior
distrahit, quoniam celerius fertur, &
transversum impellit illud ad minorem.
Quoniam autem id, quod fertur, latitu-
dinem habet, & iste rursus idem efficit,
& ad interiorem propellit, donec ad me-
dium perueniat. An quia quod fertur, si-
mili se haber modo ad omnes circulos
proper medium? Medium enim in uno-
quoque circulo æqualiter distat. An quia
quotum quidem circumacte aqua latio
non superior propter magnitudinem, sed
grauitate sua circuli celeritatem exel-
lunt, ea necesse est relinquere, & tardius fer-
ri. Tardiū autem minor circulus fertur.
Non idem enim in tempore æquali ma-
gnus cum pardo revoluitur circulus, qua-
do circa idem fuerint medium. Quamob-
rem in minori circulo relinquere est neces-
se, donec ad medium perueniant. Quorum-
cunque autem superior à principio fuerit
latio, ea finies sicce efficiet. Oportet enim
hunc quidem statim, alterū vero celeritate